

Jeg skal gøre opmærksom på, at når nogle har henvist til, at der var overvejende enighed mellem vistnok alle partier, da sagen var oppe at vende i fjor forår, før forslagene blev endeligt udarbejdet og sendt til høring, er det jo ikke ensbetydende med, at man uden videre har bundet sig til at stemme for nøjagtig den udformning, de har fået nu. Der har været en række forbehold. Nogle få er der blevet taget hensyn til; andre er der ikke blevet taget hensyn til.

Og når jeg er så fri at sige, at det er svært stof, så kan jeg ikke undlade at undre mig over tidspunktet for fremsættelsen af disse forslag. Udvalget for Forretningsordenen vedtager hvert år en datofrist for fremsættelse af forslag. Den var i år den 19. januar. Så er det lidt mærkeligt, at det netop skal være Præsidiets medlemmer, der den 23. februar skal komme med et omfattende og vanskeligt forslag – endda hele to, men det er mindre væsentligt.

Det viser bare, at den frist kan man godt lade være at sætte i fremtiden, for der er alligevel ikke nogen, der respekterer den, hverken regeringen eller privatister og nu altså ej heller Præsidiets. Der er kun ca. 30 mødedage tilbage af samlingen, og også medlemmerne af Udvalget for Forretningsordenen får ganske travlt i de par måneder, det tager at komme igennem disse 30 arbejdsdage. Så jeg synes, vi skal fare med lempe.

CD er overvejende pro – det skal der ikke være nogen tvivl om – men vi har nogle væsentlige indvendinger i forbindelse med det, der er blevet gjort opmærksom på i høringssvar såvel fra Finansministeriet som fra Erhvervsministeriet, og som ikke ved forslagens fremsættelse er blevet taget til følge.

Finansministeriet har udtrykt noget i retning af, at den foreslåede adgang for Rigsrevisionen vil give staten en fortrinsstilling frem for andre aktionærer, og det er da højst besynderligt, at partiformand, statsrevisor hr. Hans Engell, som vi med glæde så og hørte på talerstolen i dag, giver uforbeholden tilslutning til det, og hvis jeg forstod hr. Kim Behnke ret, så gjorde han det vist også, og det forbavser mig.

Jeg tror, det kommer til at kølne interessen for overtagelse af aktier fra privates side i, skal vi kalde det miksede selskaber, og det kan dels i startfasen koste staten penge – og det er der vel ingen af partierne der ønsker – dels kan det i det videre forløb stille disse selskaber, jeg vil nøjes med at sige anderledes end helt privatejede sel-

skaber, og det kan jeg ikke se kan være til fordel for nogen.

Det samme gælder fortrolighedsbestemmelserne og den slags ting.

Men o.k., vi må jo så under udvalgsarbejdet referere til de fremlagte forbehold i det håb, at man fra, skal vi sige borgerlig side vil betænke sig. Det er lidt paradoksalt, at Socialdemokratiet og en socialdemokratisk finansminister nævner disse forbehold og nærer denne frygt, men at netop, skal vi sige de liberalt, forretningsmæssigt, privatiseringsmæssigt indstillede partier såmænd ikke synes, der er nogen problemer i det.

Jeg føler, at der her fra forslagsstillernes side er sket en videreekspektion, en slags postekspektion af tanker i en udformning, som ikke er hensigtsmæssig.

Men det hindrer som sagt ikke, at CD i øvrigt stiller sig overvejende positivt til forslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Valg af 8 medlemmer til Nationalbankens repræsentantskab for perioden 1. april 1996 – 31. marts 2001.

Formanden:

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:
 en gruppe på 95 medlemmer: Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Centrum-Demokraterne;
 en gruppe på 83 medlemmer: Venstre, Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti.